משרד השיכון

תכנית דיור 3+

תכנית הלוואות לשיפור תנאי הדיור למשפחות המתגוררות בצפיפות של שלוש נפשות ומעלה לחדר.

משרד השיכון מודיע על המשך ההרשמה לתכנית הלוואות מיוחדת למתן סיוע למשפחות עירוניות הגרות בצפיפות של שלוש נפשות ומעלה לחדר.

ההלוואות מיועדות לשיפור תנאי הדיור בדרך של:

א. רכישה עצמית של דירה על־ידי המשפחה.
ב. שכירת דירה בדמי מפתח.
ג. הרחבת הדירה הקיימת (תוספת בנייה).

סכום ההלוואה למשפחה ייקבע בהתחשב: —

א. במספר הנפשות במשפחה המתגוררת בדירה בפועל, דרך קבע ליום 31.3.73 (לפי הרשום בתעודות הזהוי).
ב. במספר החדרים ומצב הדיור הנוכחי.
ג. בצרכי הדיור של המשפחה להטבת תנאי המגורים.
ד. בערך הדירה הנוכחית הנמצאת בבעלות או בדמי מפתח.

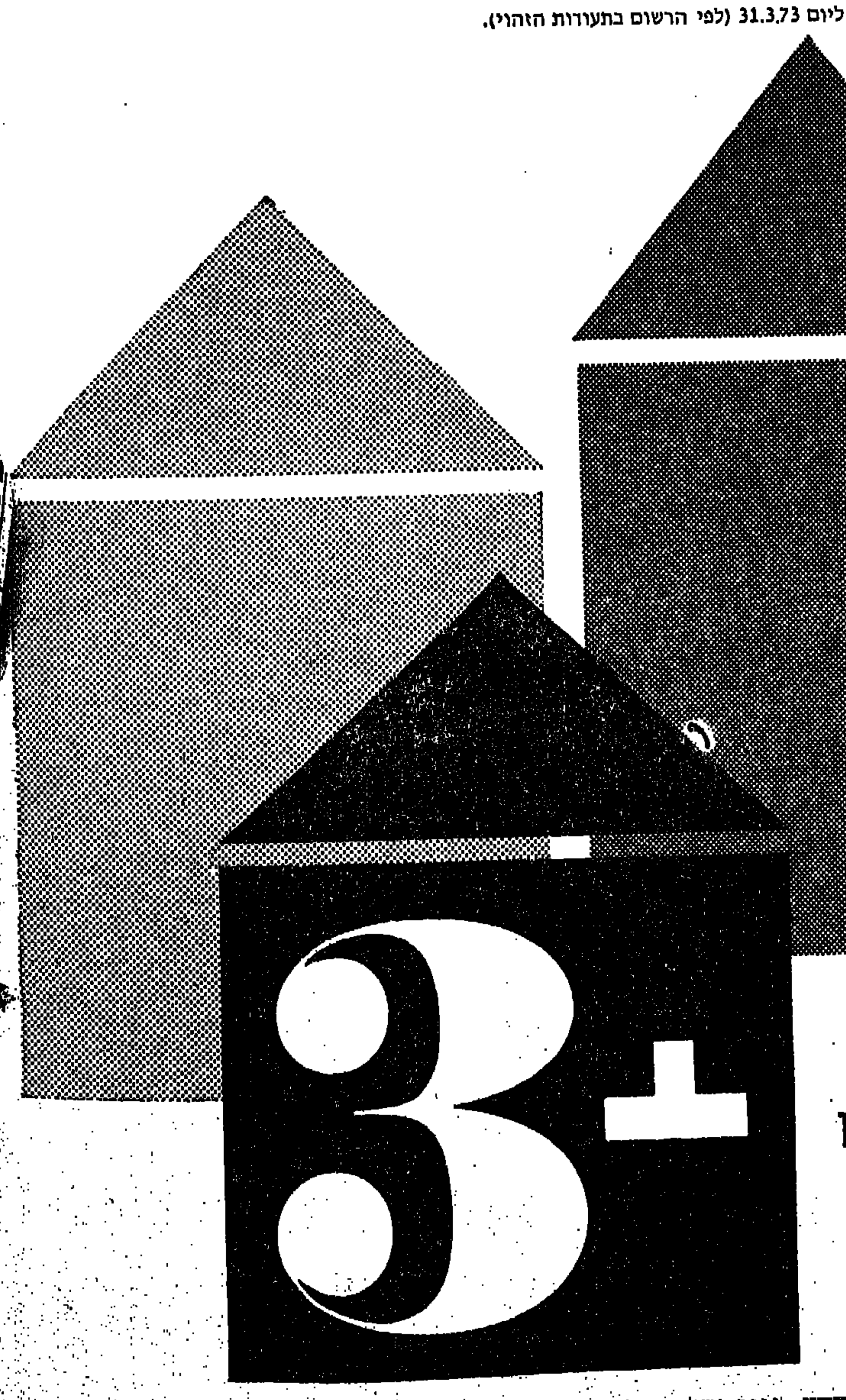

סיוע נוסף יינתן למשפחות המבקשות לעבור לאזורי פיתוח.

התכנית אינה מיועדת למשפחות המבקשות לעבור מאזורי פיתוח.

ההלוואות ינתנו בסכומים שבין 10,000 ל"י ל־70,000 ל"י לתקופה של 15 עד 25 שנה, לפי הכללים שפורטו לעיל.

ההחזר החודשי של ההלוואה יהיה בתנאים נוחים.

בשלוש השנים הראשונות לא יעלה סכום ההחזר על —.180 ל"י לחודש להלוואה מכסימלית.

סכום ההחזר גדל בהדרגה בשנים שלאחר מכן.

מבקשי ההלוואות, המחזיקים בדירות בבעלות או בדמי מפתח יחוייבו להציע כזכות ראשונית לרכישה על ידי משרד השיכון.

תכנית הסיוע מבוצעת בתאום עם הנהלת ערכו השלטון המקומי.

קבלת ההלוואות באמצעות „טפחות" בנק משכנתאות לישראל בע"מ

למען החשת הטיפול נעשו סידורים מיוחדים באמצעות „טפחות", בנק משכנתאות לישראל בע"מ, אליו תפנינה המשפחות הנכללות בתכנית זו.

משרדי הבנק יבצעו את כל הטיפול בבקשות ההלוואה לרבות הבדיקה והאימות של הפרטים הממולאים בבקשות ועד לביצוע מתן ההלוואות.

לנוחיות מבקשי ההלוואות יש לפנות למשרדי בנק „טפחות" שיהיו פתוחים לצורך זה יום־יום למעט ימי שישי וערבי חג בשעות אחה"צ בין השעות 18.00—15.30 במקומות הבאים:

ירושלים — הלני המלכה 9 טל. 227331
תל־אביב — החשמונאים 123 טל. 263141
חיפה — המגינים 209 טל. 668177
באר־שבע — מרכז הנגב רח' מצדה טל. 6183
אשדוד — מרכז מסחרי א' רחבת שרת טל. 31615

טופסי בקשה לקבלת הלוואה ניתן לקבל בסניפי הבנק כאמור, בפניה אישית או בטלפון או באמצעות התלוש שבשולי ידיעה זו.

משרד השיכון

טפחות

גזור ושלח

לכבוד
בנק „טפחות"
בנק משכנתאות לישראל בע"מ
רחוב הלני המלכה 9
ירושלים

טפחות

משפחתי מתגוררת בצפיפות של למעלה מ־3 נפשות לחדר. אני מבקש לנצל את הסיוע באמצעות הלוואה הניתנת ע"י משרד השיכון. נא שלחו לי טופס בקשה ופרטים.

שמי...(בכתב ברור) מס' ת.ז..................................
הרחוב .... מס' .... כתובת: .... שכונה .... עיר ....
חתימת הפונה.................................

ידיעות אחרונות המוסף לשבת

מסקנת השלב הראשון בז'נבה: ייתכן מצב של דו־קיום בשלום

אלה שנכחו בפתיחת הוועידה שוכנעו יותר מתמיד בקושי שבדו־שיח, אולם רובם הרגישו כי נולד משהו חדש * בידודה של ישראל היה קטן מן הצפוי * נאומי הערבים כוונו בעיקר אל המדינות שאינן משתתפות * רוב המשקיפים הזרים גורסים שעל ישראל לשנות עמדתה לגבי הפלשתינאים

מאת אראל גינאי

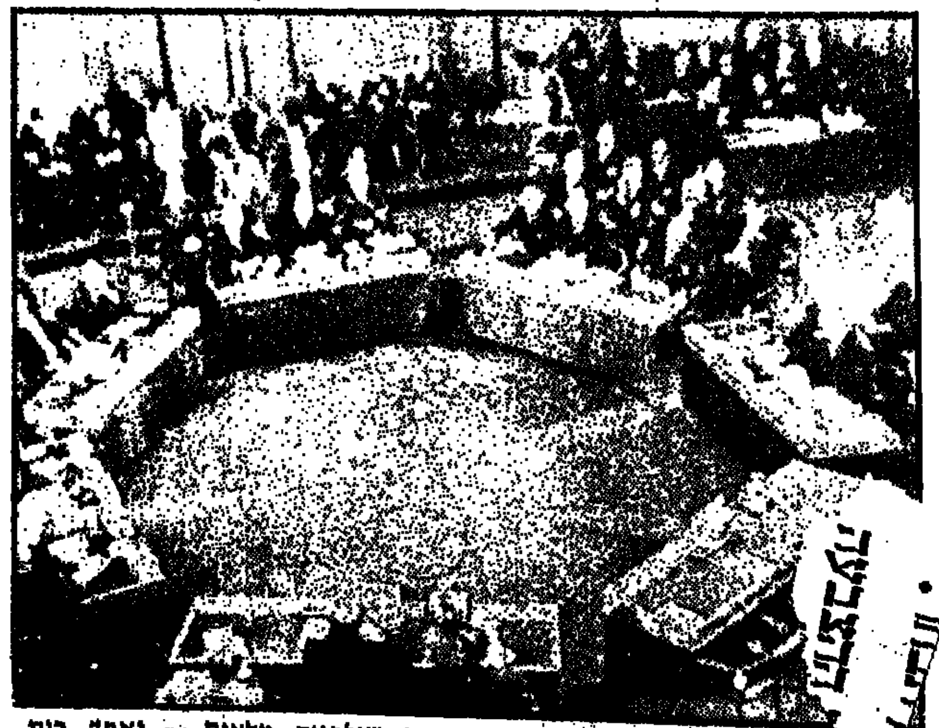

...את הכללי של פתיחת ועידת־ז'נבה: ששה שולחנות מלאים — ואחד ריק, למשלחת הסורית.

● שר־החוץ האמריקני, ד"ר הנרי קיסינג'ר, זעוזלו, ג'וזף סיסקו, ממתיקים סוד בעת פתיחת הוועידה.

...אלה שנכחו בשלב הראשון של ועידת ז'נבה ...רשמים סותרים: הם מדדו, יותר מתמיד, ...עומק התהום, המפרידה בינינו לבין הער... ...הם שוכנעו, יותר מתמיד, בקושי של ...שלא יהיה דו־שיח של חרשים. אולם, ...הרגישו כי משהו חדש נולד, וכי ייתכן ...של דו־קיום בשלום, אשר יוליך לשלום של ...נחיד הקרוב, או הרחוק יותר.

...סכנו גם כי התפייסות ושיתוף־פעולה עם ...הפלשתינאים, או, לפחות, עם רובם ...יהיו קשים מהתפייסות ושיתוף־פעולה ...ידיעות המקובלות בישראל. אבל הדבר חיוני ...אינו בלתי־אפשרי. הוא מצריך שינויים ...במישור הפסיכולוגי הן אצל הפלשתי... ...הן אצל הישראלים. אבל כבר ישנם סי... ...לתחילתו של תהליך כזה.

...שבוע אחרון — רבים חזרו מוועידת־ז'נבה ...שכישרונותיו של ד"ר קיסינג'ר — למ... ...היותם מדאיגים מבחינות מסויימות, חיו... ...לתוצאת הוועידה מן המבויים הסתו... ...הבלתי־ספורים, אליהם היא עלולה להיקלע. ...אנו נא בקצרה על הנקודות, אשר נראו ...החשובות ומשמעותיות יותר מכל.

...ולה לאחור

...הגדול של ועידה זו הורגש עוד בדי... ...הראשונים של הדוברים הערביים. אין ...לנהל משא־ומתן לאחר סיכסוך כה ממו... ...הביא לארבע מלחמות בין מצרים ...אבל קשה עוד יותר לשאת ולתת כאשר ...מזרים פוזל לאחור ללא־הרף, ותוהה על ...סאר 15 המדינות הערביות, המעורבות ...בצורה זו או אחרת.

...זה, כי ההצהרות הפומביות של שר־ ...ודוברי המשלחת המצרית כוונו אל ...ואל דעת־הקהל העולמית, שיוצגה ...על־ידי כאלף עיתונאים — יותר מאשר ...ישראלים.

...כי זו היתה הסיבה לכך שהדוברים ...דיברו שוב ושוב על „גורלם הטראגי ...הפלשתינאים, הנמקים באוהלים, בשעת ש... ...חוגג את חג־המולד בחמימות". נראה ...לא שמו לב לכך שטיעון זה איבד את ער... ...אלה, כאשר חלק ממדינות המערב ...את חג־המולד בקור ובקדרות, בגלל חרכ... ...משבר השפל הכלכלי.

...התעלמו גם מעובדה פשוטה אחרת: דוו... ...המדינות הערביות, אשר העלו את מחירי ...שלוש־מעלה, ואינן יודעות מה לעשות ב... ...הזורמים אליהן — מטילות על המערב ...האחריות למצבם החומרי של הפלשתינאים ...הפקידם העיקרי של המצרים היה לשכ... ...את הנוכחים, אלא את הנעדרים: הסורים ...הסעודים, האלג'ירים וכל השאר ...ביקשו להוכיח לכל אלה כי אין הם ...את האינטרסים שלהם. אף בשעת ש... ...לתפוס למצרים הצעות נאות ומספקיה ...כל הנוגע לסיני.

...דנות ודאגה

...לייחס חשיבות, ואולי אף לשאוב אופ... ...מן העובדה שהמצרים לא הצליחו לשכנ... ...במסדרונות ארמון־האומות ובטרק... ...„אינטרקונטיננטל" שמענו הדים למצב ...של הסורים, הפלשתינאים, הירד... ...הערבים. זהו מצב־רוח של חשדנות ...כוונות המצרים ודאגה בכל הנוגע ...מזרה בין דמשק לרבת־עמון.

...האחרות נראה, כי אם יוכתר ...בהצלחה, תצומצם עד מאוד ה... ...של לחץ צבאי מצרי על ישראל. כד... ...לאחר לסורים, לפלשתינאים ולכל השאר ...לחץ מצרי, שייאלץ את ישרא... ...במצב של גיוס וכוננות, יהיו הסיכויי... ...על ישראל ויתורים טריטוריאליים כבדי... ...ביותר, מה גם שנשק־הנפט הערב... ...לפי שעה, לתוצאות המקוות.

...אפשרות של הסכם נפרד — פורמאלי... ...מעשי — בין ישראל ומצרים שורו ...מצד אחד, טוענים המצרים שוב ...כי הסכם כזה לא ייתכן וכי הם לא יעש... ...ללא שאר הצדדים המעוניינים. מצד שני ...המצרים לא שיכנעו את ידידיהם ובע... ...לחשדותיהם ודאגותיהם של ערבים רבים ...בכל הנוגע לכוונות האמיתיות של קהיר. ...הנוכחי של שיחות־התפרדת בין מצ... ...וישראל, ניתן יהיה להעריך נכונה מה חשוב ...יותר: סיני, או מיכלול הבעיות של אר... ...ערב?

...השיחות הצבאיות תהיה גם משמעות מדינית ...קרוב לוודאי שבמיסגרתן יוערך מיבחן ...של תפקיד מעצמות־העל במשא־ומתן זה. ...ניתן להניח כי ברגע, בו ייכנסו השיחות ל...

מבוי סתום (ואין ספק שהדבר יקרה לנוכח הני־גודים בעמדות שני הצדדים), ידרשו המצרים את התערבותם של שגרירי ארצות־הברית וברית־המועצות לוועידה — באנקר ווינוגראדוב. לצו־רת ההתערבות ותוצאותיה יהיו השלכות גורל־יות על עתיד הוועידה כולה.

המשקיפים והעיתונאים לא התרשמו במיוחד מן הרמה האינטלקטואלית של המישלחת המצ־רית. שר־החוץ המצרי, איסמעיל פהמי, נראה להם נסוח מרוב חשיבות, מנוע לכל יחס לתכו־נותיו הממשיות. תשובותיו לשאלות במסיבת־עיתונאים, שנערכה דווקא לאחר צאת מריבית הכתבים הזרים מוינה, עוררו מחאות אפילו בקרב עיתונאי מצרים.

אשר לדובר המשלחת המצרית, חסיך בא־שיר — הרי הוא נראה חסר גמישות ואומץ אינטלקטואלי.

אבא אבן עשה במסיבת־העיתונאים שלו רו־שם טוב יותר מאשר בנאומו. אבל גם שם הוא נטה להאריך בדיבור.

אחד הפאראדוכסים של ועידת־ז'נבה הוא ה־עמדה התוקפנית של המישלחת הירדנית כלפי ישראל. וזאת למרות זהות ההשקפות בין שתי המדינות לגבי נקודה יסודית: קיומן של שתי מדינות בלבד — יהודית וערבית — בשיטחה של פלשתינה המנדטורית לשעבר.

הירדנים מבקשים להראות, כי הם מיטיבים להגן על האינטרסים של הסורים והפלשתינאים יותר מן המצרים. גם כאן נדחפים הערבים לקי־צוניות על־ידי ההתחרות ביניהם.

מה טוב יותר לישראל — אחדות יריבותיה, או חילוקי־דיעות ביניהן? קרוב לוודאי שחילו־קי־הדעות יביאו לנו תועלת גדולה יותר — אם נדע לנצל אותן כהלכה.

בעת פתיחת ועידת ז'נבה היתה ישראל מבו־דדת פחות מכפי שציפו רבים. היו לכך כמה וכמה סימנים:

● עמדתו האובייקטיבית למראית־עין של קי־סינג'ר תאמה, בשלב זה, את העמדה הישראלית (אולם אין פירושו של דבר שלא יהיו חילוקי־דעות בין ישראל וארה"ב בשלבים הבאים).

● אומנם, גרומיקו תמך בערבים, אולם, הוא הדגיש כי הביקורת שלו מכוונת רק כלפי מדינ־יותה של ממשלת־ישראל, וכי אין לרוסים דבר נגד עצם קיומה של ישראל.

● דעת־הקהל במדינות המערב היא פרו־ישר־אלית יותר משהיא פרו־ערבית; והממשלות ה־מערביות אינן רוצות להרחיק לכת בנתיב הוו־תורים לסחטנות הנפט הערבית. נראה כי גם מדינות־ערב כבר הבחינו בכך.

דרוש שינוי

אולם, לכל אלה שבאו לז'נבה ושוחחו ארוכות עם נציגי העיתונות מכל רחבי־העולם, ברור כי ישראל חייבת לשנות את עמדתה כלפי הבעיית הפלשתינאית.

רק מעטים תובעים מאיתנו להכיר בא.ש.פ. (האירגון לשיחרור פלשתין) כנציגו הבלעדי של העם הפלשתינאי. אבל, כמעט כולם טוענים ש־אי־אפשר להתעלם מ„א.ש.פ." בהיותו מייצג קטע חשוב של דעת־הקהל הפלשתינאית.

אכן, אנו טוענים כי אין אנו יכולים לשאת ולתת עם אנשים אשר תיפו על המחבלים, או אף חימשו אותם. אבל רוב העיתונאים והמשקיפים משיבים לנו: „הדבר כבר נעשה לגבי מושבות רבות בעבר. ג'ומו קניאטה אף הוא מעין יאסר ערפאת. אנשי ה„מאו־מאו", שהונהגו על ידו מ־בחינה אידיאולוגית, ואולי אף מדינית, הרגו אנ־גלים ממש כשם שהמחבלים הרגו ישראלים".

כמה אנשים המקורבים ל„א.ש.פ.", איתם נפ־גשנו בעת הוועידה, דיווחו לנו על אודות מחצ־צות הפלשתינאים. הצעות אלו אינן תואמות כלל את הכרזותיו הרשמיות של האירגון בדבר הצו־רך להחליף את המדינה היהודית במדינה פלש־תינאית דמוקראטית.

אחרית־הימים

נראה כי הפלשתינאים שוכנעו, בקרב ליבם, בצורך בדו־קיום בשלום עם מדינה יהודית.

אחדים מן המנהיגים רמי הדרג של „האירגון לשיחרור פלשתין" אמרו לידידיהם: „הישרא־לים והפלשתינאים הם שני העמים המבריקים ביותר באיזור זה. אם נמצא לשון משותפת, נו־כל לשלוט באיזור מבחינה כלכלית".

דברים אלה נשמעים כחזון אחרית־הימים. אבל הם כבר מדאיגים את הלבנונים.

אם נסכם את הנקודות העיקריות, אשר לגבי־הן יש תמימות־דעים כלשהי בין המשקיפים, הרי הן:

● המעצמות הגדולות רוצות ביציבות במיזרח־התיכון, אבל, לא יהיה זה אסון אם יתחדשו פעו־לות־האיבה, אפילו בקנה־מידה גדול, לתקופות מוגבלות.

● ייתכן הסכם איזורי בין ישראל למצרים, ואו־לי אף בין ישראל לסוריה. אבל הבעייה הפלש־תינאית קשה ומסובכת יותר. אם כי גם בשטח זה מסתמן משהו; ומדינות־ערב לא יוכלו לכרות שלום עם ישראל, אלא אם תיפתר בעייה זו.

● בעיית הפלשתינאים תוכל להיפתר רק אם הם ישיגו יותר מן האוטונומיה, המוצעת להם על־ידי המלך חוסיין, אך פחות מן העצמאות המוחלטת, שאחדים מהם תובעים.

על כל פנים, ימצאו תמיד פלשתינאים, אשר יתבעו את החזרתם ליפו, או לחיפה. על כן, אין הפיתרון האידיאלי בגדר האפשר בנסיבות הנוכח־יות. אפשר רק לצמצם את הבעייה — אם ובלו חוסיין, ישראל ורוב הפלשתינאים עמדה ריאלי־סטית.

הדבר הוא, כאמור, קשה — אך לא בלתי־אפשרי.

ארנו דה־בורשגרייב, מעורכי השבועון „ניוזוויק", המקורב לצמרת השלטון במצרים, שתיאר [...] את המלחמה הצפוייה בין ישראל למצרים – אומר בראיון מיוחד ל„ידיעות אחרונות"

[...]בקהיר אין רוצים בשיחות ההפרדה אלא בחידוש מלחמת־ההתשה"

„העמדה הרשמית של המצרים בז'נבה אינה משקפת את דעת רוב הפוליטיקאים והגנרלים במצרים ✶ סאדאת רוצה בכנות בשלום מאז 1971 ✶ באותה שנה הוא הצהיר זאת בפני, וכשסיפרתי זאת לגולדה מאיר, השיבה באירוניה כי אינה מאמינה שזה יקרה ✶ המצרים רוצים את כל השטחים שנכבשו — פחות מזה לא יקבלו ✶ יסכימו לתיקונים זעירים ולפירוזים ✶ במארס השנה גילה לי סאדאת על כוונתו לפתוח במלחמה ✶ איש מהאישים הבכירים בארצות־הברית — פרט לקיסינג'ר — לא האמין לי כשסיפרתי זאת"

מאת
[...]יהו בן־פורת,
[...]נו המיוחד לז'נבה

[...]

נסט עולה מבין שורותיהם, מייעצים ל־סאדאת לעשות.

קיצורו של דבר: האשמתי את דה־בורשגרייב שהוא משרת קונספירציה מדי־נית־צבאית אנטי־ישראלית, ולא היססתי להביע דעה זו שחור על גבי לבן.

כמו רבים אחרים נוכחתי בטעותי ב־6 באוקטובר. החשבון שהיה לי עם ארנו דה־בורשגרייב בחודש אפריל, הפך ב־אוקטובר לחשבון שיש לי עם עצמי ועם עצמנו.

חליפת שדה

בין מסיבת־עתונאים, שערך בז'נבה אבא אבן, ומסיבה דומה שנערכה, באותו אולם, שעה קלה לאחר־מכן, על ידי דובר המשלחת המצרית טחסין בשיר — ניגש־תי אל עמיתי, ארנו דה־בורשגרייב, וביקשתיו להעניק לי ראיון. הוא נענה ל־הזמנתי בו במקום.

להלן — השאלות והתשובות, בלי שום השמטות, ובלי פירושים.

● שאלה: בק"מ ה־101 הופעת באוהל הדיונים, כאחד מחברי המשלחת המצ־רית, בלבוש של קצין מצרי. איך זה מת־יישב עם מעמדך כעתונאי אמריקני?

ארנו דה־בורשגרייב: „זוהי פשוט דיבה, ואני מודע לעובדה שדיבה זו מופ־צת אצלכם. ראשית — אני מכיר עתונ־אים בצד הישראלי כמוך, ידידי בן־פורת, שסקרו את המלחמה כשהם לובשים מדי־צבא אמיתיים. שנית — אני לא לבשתי [...]

ארנו דה־בורשגרייב
חליפת־שדה ב־25 לירות מצריות

גורם הנסט. כתוצאה משתי שיחות אלו, עם סאדאת וקיסינג'ר, כתבתי באפריל מה שכתבתי".

● אבל המלחמה פרצה רק באוקטובר!

ארנו דה־בורשגרייב: „כאשר סאדאת דיבר אתי בסוף מארס, הוא התכוון למל־חמה שאמורה היתה לפרוץ בחודש מאי. דבר זה אושר לי גם על־ידי הגנרל שאז־לי. הוא סיפר לי כי בחודש ינואר 1973 קיבל המטה הכללי את הפקודה מסאדאת לבחון, לשפר ולהכין את התוכניות לצ־ליחת התעלה, וכן תוכניות אופרטיביות אחרות למלחמה נגד ישראל. לדבריו — צבא מצרים לא היה מוכן בחודש מאי לס־תות במלחמה, כהחלטת סאדאת. היו סיבות טכניות שמנעו את חידוש האש. אגב — לפחות פעמיים בשנה שעברה, היו תוכ־ניות מעשיות לפתוח באש. בפעם הרא־שונה תוכננה הפצצת־פתע של שארם־א־שייך על ידי 50 מפציצים. אבל אז ב־דיוק פרצה מלחמת הודו־פקיסטאן, וסא־דאת ביטל את התוכנית, כי חשש שה־עולם לא יתעניין במלחמה במזרח־התי־כון כל עוד נלחמים באסיה. בפעם השניה, בחודש אוקטובר 1972, היתה כוונה להנ־חית חטיבת־צנחנים בסיני. אבל הניטה ה־כללי התנגד, כי לא היה מוכן להקריב את הצנחנים המובחרים, שהיו נטבחים על ידי צה"ל. המטה טען אז באוזני סאדאת שהעורף לא מוכן לחידוש האש, וכי יש להכשיר את כוחות ההגנה".

● האם המצרים לקחו בחשבון, באוק־טובר 73', את גורם ההפתעה, ומה היה [...]

קורות, לדעתם, אילו ישראל היתה מתכוננת למלחמה לפחות 48 שעות מראש?

ארנו דה־בורשגרייב: „הם בטוחים ש־גם במיקרה זה היו מצליחים לצלוח את התעלה. תראה, הם לקחו בחשבון 10 אל־פים הרוגים כדי להקים שלושה ראשי־גשר בגדה המיזרחית. בסוף, עלתה להם פעולת הצליחה ב־208 הרוגים בלבד".

תנאים אידיאליים

● האם ישיבת צה"ל בגדה המערבית מכבידה עליהם?

ארנו דה־בורשגרייב: „מכבידה — כן, אבל איננה מדאיגה אותם. הם יודעים ש־הקווים הארוכים האלה הם ללא־נשוא בשביל ישראל. בעיניהם נוצרו עכשיו ה־תנאים האידיאליים לחידוש מלחמת־התשה מסוג חדש. ואכן, לדעתי, מה שקורה שם כעת, תוך כדי ניהול השיחות בז'נבה, הוא ראשיתה של מלחמת־התשה חדשה, ש־תכביד מאוד על ישראל".

● אם זה לא מדאיג אותם, ואם לדעתם נוצרו תנאים טובים כליכך למלחמת־התשה מסוג חדש, מדוע הם לוחצים כל־כך לפתיחת שיחות ההפרדה הצבאית ב־ז'נבה?

ארנו דה־בורשגרייב: „הדעות בענין זה באמת חלוקות בקהיר. העמדה הרש־[...]

(סוף בעמוד 7)

[...]

לא האמינו לי

[...]

אבן הזכיר לגרומיקו את מלחמ[...] בריה"מ־פינלנד להשגת גבול־בטח[...]

שר־החוץ הסובייטי לעמיתו הישראלי: „לפני שבע שנים אמרת לי כי ישראל לא תתקיף את בריה"מ — וקיימתם את הבטחתכם..." ✶ גרומיקו: „שישחקו בסקי, או יטפסו על ההרים — העיקר שיישארו כאן, כדי להבטיח את המשכיות הוועידה" ✶ קיסינג'ר: על מדינות האיזור בעצמן להעלות תוכניות לשלום ✶ הדעה בממשלה — „המשמעות ההיסטורית, שהוענקה לוועידת־ז'נבה, מחייבת אותנו לנהוג בזהירות מירבית, כדי שלא נואשם בהכשלת[...]

מאת אריה צימוקי

לאנדריי גרומיקו ולאבא אבן היו חששות טובנים לקראת פגישתם בז'נבה במוצאי השבת שעברה, אם כי הנרי קיסינג'ר הכשיר את הקרקע להבטחת אווירה טובה בה.

היוזמה לפגישה זו באה משר־החוץ האמריק־ני, שהציע לשני עמיתיו מבריה"מ ומישראל לקיים שיחה ביניהם, תוך ציון כי לא ייתכן שהאנשים הממלאים תפקידים מרכזיים בוועידת־השלום לא ידברו ביניהם. קיסינג'ר אף המליץ באחד משלבי השלמת ההכנות לקראת הוועידה בפני גרומיקו לדון באפשרות של כינון יחסים דיפלומאטיים עם ישראל.

אולם, מסתבר כי ממשלתו של שר־החוץ הסובייטי אינה מוכנה עדיין לכונן יחסים דיפלו־מאטיים עם ישראל, אך גרומיקו שמח להזדמנות להיפגש עם מר אבן, ואף שאל את קיסינג'ר כיצד יגיב על כך עמיתו הישראלי.

סיגרים קובאניים

מייד עם בואו למקום המיפגש, טרקלינו של גרומיקו במישכן המשלחת הסובייטית, הסמוך לארמון האומות, חש מר אבן במאמץ הניכר, שעשו מארחיו הסובייטים (גרומיקו, השגריר וינוג־ראדוב, שזה עתה סיים את תפקידו בקהיר; ומר סטייבקו, מנהל המחלקה המזרח־תיכונית במישרד־החוץ הסובייטי) להשרות אווירה ידידותית ורוח טובה בפגישה. השגריר ויגוגראדוב הציע לאורחים סיגרים קובאניים מסוג משובח וכן משקאות חרי־פים מסוגים שונים.

השיחה התנהלה ברוסית ובאנגלית באמצעות מתורגמן. למעשה, תורגמו רק דבריו של גרומיקו, שהעדיף לדבר רוסית, אם כי הוא מבין יפה אנג־לית, ולכן גם ויתר על תרגום דבריו של מר אבן.

גרומיקו פתח את השיחה כשחיוך רחב נסוך על פניו, ואמר: „במשך דיוני פתיחת הוועידה, הירהרתי בשאלה מה חושב עלי שר־החוץ, מר אבא אבן, ומה חושבים בישראל על בריה"מ". ומייד הוסיף: „אמרתי לעצמי: למה לנחש? הרי אין דרך טובה מאשר להזמין אותך ולשאול אותך. ואכן כך עשיתי".

על כך השיב אבן, כשגם הוא מחייך: „דומני כי עשית צעד נכון. גם אני הירהרתי בלבי מה אתה חושב עלינו ועלי. אגב, אנו נפגשנו לאחרו־נה לפני שבע שנים בבניין האומות המאוחדות בניו־יורק, וקיימנו אז שיחה ממושכת".

גרומיקו שוב נטל את היוזמה, פנה אל אבן ואמר: „אתה הבטחת לי אז כי ישראל לא תתקיף את בריה"מ. הוא הוסיף, ספק בצחוק ספק באירו־ניה: „אני חייב להגיד, כי אכן קיימתם הבטחת־כם". ברור כי אבן השמיע אז הערה זו בצחוק, ואכן כך הבין אותה שר־החוץ הסובייטי.

מכאן עברה השיחה לנושאים רציניים יותר, אך היא התנהלה כל הזמן ברוח טובה.

נסיגה מכל השטחים

[...]

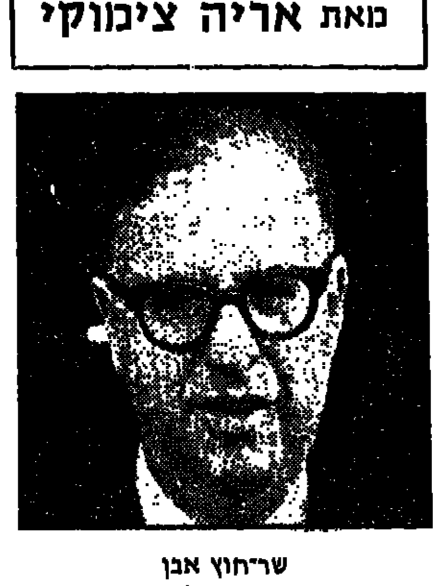

שר־החוץ אבן
— השיחה התנהלה

שר־חוץ גרומיקו
— ברוסית ובאנגלית

בחטיבות ובהערכה רבה על ועידת־ז'נבה, תוך הבעת תקווה כי היא עשויה לחיות ציון־דרך ומיפ־נה ביחסי האיזור.

תוך כדי כך שאל גרומיקו את אבן על מועד הבחירות לכנסת בישראל, כשהוא מנסה ליצור את הרושם שנושא זה מעניין אותו מבחינה אינ־פורמטיבית בלבד.

[...]

לחיצת־יד של קיסינג'ר

[...]

הפרדת־כוחות עם ירדן

[...]

להפעיל כל השפעה

[...]

אהרון שמיר

זו דעתי

המלחמה על השלום

בשבועות אחרונים אלה, כאשר כל המפלגות וכל הסיעות וכל הבודדים הרוצים להידחק לכנסת, מבטיחים הבטחות, שלפי נסיון העבר אין להן בדרך־כלל כל כיסוי — מתבלט הנשק הסודי, שבו מנסה כל אחד מהנ"ל לכבוש את לב הבוחר: הפאטנט לשלום.

לפתע מכתבר, ש„השלום שלי יותר טוב מהשלום שלך", או „השלום שלי יציל את המדינה, בעוד השלום שלך יוליך לחורבנה", וכיוצא באלה נוסחאות, שאילו היו מתנשבות במציאות, יכול היה העם היהודי לנשום לרווחה.

אני סבור, כי זה המאמין שבידו — ורק בידו — הנוסחה הטובה ביותר, המציאותית ביותר ובת־ההגשמה — אינו אלא תמים, או מוליך שולל.

לנו, ליהודים, אין שום נוסחה, שתהיה מקובלת גם על ה„פארטנרים" שלנו.

לפי מצב־העניינים הנראה לעין ברגע זה קיימת רק נוסחה אחת, והיא נוסחתם של סאדאת ושל אסד ושל חוסיין ושל פיסל ושל ערפאת: השלום יבוא רק כאשר תיסוג ישראל מכל השטחים שכבשת ב־67, ולפלשתינאים יוחזרו כל זכויותיהם. כלומר — חזרה לתוכנית־החלוקה של 1947, ולאחר מכן חיסול ישראל כמדינה ריבונית.

אין צורך להיבהל. לא נגיע לכך, בין אם נהיה „יונים", או „ניצים", או כל סוג עוף אחר למיניהו, כי לא לסוג כזה של שלום נשואות עינינו.

לקראת השלום שאנו רוצים בו נצטרך להתאזר בסבלנות — רבה וארוכה, לצערנו.

לכן, כל מלחמות־היהודים על החזקה לשלום, המתבטאות בתעמולת הבחירות, אינן אלא מלים, מלים, ללא כיסוי.

● ● ●

הסנטור ג'קסון, ידידנו האמריקני, טוען כי ניכסון וקיסינג'ר מוליכים את ישראל שולל, וכל מעייניהם נתונים ללחוץ על ישראל, שתיסוג מה שיותר רחוק ומה שיותר מהר, כדי לחזק את מעמדה של ארה"ב באיזור.

נמסר, כי הנשיא ניכסון הצהיר שהוא חרד יותר לבעיות משבר האנרגיה וכלכלת ארה"ב מאשר לפתרון בעיית ישראל.

סאדאת, נשיא מצרים, הכריז כי לגבי דידו הפרדת־הכוחות אינה אלא שלב ראשון לנסיגת ישראל מכל השטחים.

הכרזות יתר שליטי ערב אינן מתונות יותר. אף הם תובעים נסיגה מלאה, החזרת ירושלים לשלטון ערבי, מדינה פלשתינאית וכו'.

ומה אומרים על כך אצלנו? אצלנו אומרים שכל אלה אינן אלא הכרזות מן השפה ולחוץ, ומצרים, על כל פנים, מעוניינת בשלום ומוכיחה רצון טוב לפשרות.

בינתיים, אין כל סימנים לרצון טוב זה אלא בדברי הפרשנות של פרשנים ישראליים.

● ● ●

קשה להניח כי מוועידת־ז'נבה ייצא השלום, אך אין לזלזל בעובדה שזו הפעם הראשונה לאחר 25 שנה יושבים הצדדים אלה עם אלה פנים אל פנים — ומדברים. לפי ההכרזות הפומביות בוועידה, בפני־קהל ואמצעי התיקשורת, אפשר היה להסיק מסקנות, כי הוועידה נכשלה עוד בטרם נפתחה מעשית. אבל, יש לקוות שמשא־ומתן כלשהו יתפתח בחדרי־חדרים, רחוק מאור הזרקורים, ובו יגיעו הצדדים לחסכם על מיספר נקודות השנויות במחלוקת, אם כתוצאה מהמו"מ הישיר או בלחץ חיצוני.

יש להניח שעניין הפרדת־הכוחות בין ישראל למצרים יתבצע, שכן הוא העניין הדחוף היחידי לשני הצדדים גם־יחד. אם יושגו הסכמים נוספים, מעבר להפרדת הכוחות, הרי הניחוש הסביר ביותר הוא שהדבר לא יקרה בעתיד הקרוב.

ניחוש נוסף: למרות כל הלחצים, לא תקבל ישראל את כל תביעות הערבים, והללו לא יחתמו עימנו שום הסכם־שלום, שיהיה מבוסס על הודיות ביחסים, לפי הנוהלים המקובלים בין מדינות. קיים גם חשש די סביר כי מעצמות־העל, ב־הסכם הדדי, יעשו מאמצים לכפות הסדר, שלא יהיה רצוי כל כך לשני הצדדים אך פחות רצוי לישראל.

למרות כל אלה, חייבת ישראל לעשות את מירב המאמצים שהשיחות בז'נבה יימשכו. עלינו להרגיל את הערבים לדבר איתנו, לקיים עימנו מגעים, ועלינו לעשות זאת מתוך עמדה שלא תהיה פחות תקיפה מעמדת הערבים.

שלום לא יבוא בעתיד הנראה לעין. יהיו, אולי, הסדרים, שיתרמו לצינון היצרים; ואם יוכיחו הערבים התאפקות וסבלנות, תהיה, אולי, צעידה — איטית — לקראת השלום.

מועצה לבטחון לאומי בישראל

גוף כזה הוקם בארצות־הברית בעקבות לקחי מלחמת העולם השניה — ונראה כי להקמת גוף דומה מתכוונת ראש־הממשלה

מאת יעקב ברוז

באום שנשאה ב־19 בדצמבר בחיפה אמרה ראש־הממשלה, כי אם יוטל עליה להרכיב את הממשלה הבאה, בדעתה להקים ליותה מועצה לבטחון לאומי. דיווחי העתונות הביאו גירסות שונות בדבר מהותו והרכבו של גוף זה בפי הגב' מאיר. על־פי גירסה אחת, תהיה המועצה מורכבת מראשי זרועות המודיעין; על־פי שנייה, ישתתפו בה גם מומחים כליצתם; ועל־פי שלישית, היא תעוצב לפי המתכונת הנהוגה בארצות־הברית. נמצא גם מי שראה במועצה גוף שייעודו לפקח על אלה העוסקים בהערכות־מודיעין, מעין תשובה לשאלה שהציגו רבים לעצמם בימים הגורליים של אוקטובר השנה: מי מעריך את המעריכים?

לאור כל אשר ארע במלחמת יום־הכיפורים, לפניה ואחריה, יש, כמובן, חשיבות עליונה לנושאים של הערכות־מודיעין ושל בטחון לאומי. שני מושגים אלה אינם זהים. הראשון — המודיעין וההערכה — הוא חלק בלבד, רק אחד המרכיבים, של מיכלול הבטחון הלאומי. היא הדין לגבי המוסדות העוסקים בהם, הן מבחינת היקף העניינים, הן באשר לאחריות המוטלת עליהם.

צוות־מחקר מתאים

אם באמת התכוונה ראש־הממשלה לגוף שיש תתפו בו ראשי זרועות המודיעין בארץ, אין כאן שום חידוש, שכן הוא קיים זה למעלה מעשרים שנה — הלא היא ועדת ראשי־השירותים, אשר יושב־הראש שלה הוא ראש המוסד המרכזי למודיעין. חברים הם ראש אגף המודיעין בצה״ל, ראש שירות־הבטחון הכללי, המנהל הכללי של משרד־החוץ והמפקח הכללי של משטרת־ישראל. ועדה זו עוסקת בעיקר בתאום בין השירותים השונים. אין היא מטפלת, למשל, בהערכת־המצב באיזור. זו שייכת לתחום פעולתו של המודיעין הצבאי. מותר להניח, כי ראש אמ״ן משמיע בישיבות הוועדה את דעתו על הנעשה במזרח־התיכון, אולם הוא מגיש אותה כמוצר מוגמר ואין הוא נזקק לאישור חבריו.

הואיל וקיומה של ועדת ראשי השירותים לא נעלם מעיניה של הגב' מאיר, יש לשער, שהיא התכוונה לגוף אחר בנאומה בחיפה. אפשר, כמובן, להעניק לוועדה זו, או לעומד בראשה, סמכויות נוספות. כך, לדוגמה, למעלה מעשר שנים היה ראש־המוסד ממונה גם על שירות־הבטחון. היה במצב זה משום יתרון, שהתבטא, בין השאר, בניצול יעיל של כוח־האדם המקצועי, בפיתוחים משותפים ובמניעת מאמצים חופפים. עתה, אפשר, למשל, להטיל על הוועדה את האחריות לאישור ההערכות המודיעיניות — אפילו הן נעשו באמ״ן — בטרם העברתן לדרגים המדיניים הנוגעים בדבר. במקרה כזה הכרחי להקים לידה, או ליד יושב־הראש שלה, צוות מחקר מתאים, שיוכל מצדו להגיע למסקנות דומות — או נוגדות — להערכות אגף המודיעין. סיכום סופי ייעשה אחרי השוואתן וניתוחן של שתי התוצאות גם יחד.

הארי טרומן
תשובה מהירה וברורה

אולם אפילו כך, לא יחול שום שינוי מהותי בתפקידן של זרועות המודיעין ושל ועדת־ראשי השירותים שלהן. גם להבא תהיה משימתן העיקרית — איסוף ידיעות והערכתן. שירותי־מודיעין אינם עוסקים, מכל מקום, לא במישטרים דמוקרטיים — בהתוויית מדיניות, אלא בהשגתו ובניתוחו של מידע, שעליו יכולה ממשלתם לבסס החלטות שלה.

אם נכונה הגירסה, לפיה חושבת ראש־הממשלה על הקמת מועצה לבטחון לאומי, דוגמת זו הקיימת בארצות־הברית, קל יותר להבין את כוונתה. שכן המועצה לבטחון לאומי בוושינגטון קמה בעקבות לקחי מלחמת־העולם השניה, שהביאו ליתר תיאום וריכוז בשדה ההגנה, בתחום המודיעין ובתהליך קבלת הכרעות מדיניות־בטחוניות על־ידי הרשות המבצעת. כך נולדו מיניסטריון ההגנה — גג למשרדים „הזרועיים" של יבשה, ים ואוויר — סוכנות־המודיעין המרכזית והמועצה לבטחון לאומי. עניינו פה בשני המוסדות האחרונים בלבד.

גישה מדעית ועצמאית

הנשיא הארי טרומן מספר בזכרונותיו, כי עוד בהיותו סינאטור סבר, כי לו היה תיאום בעבודת המודיעין האמריקני, היו היפאנים מתקשים, ואולי אף לא היה בידם, לערוך התקפת־פתע על פרל־הרבור. „בימים ההם לא ידעו אנשי הצבא את כל אשר הגיע לידיעת מחלקת־המדינה, ולדיפלומטים לא היתה גישה לכל אשר ידעו הצבא וחיל־הים. בין הצבא ובין חיל־הים היו רק הסדרים בלתי־מחייבים להודיע איש לרעהו על תוכניותיהם. במלים אחרות, מעולם לא הושם לב כדבעי לצורך אירגון מודיעין מרכזי במנגנון הממשלתי שלנו", כותב טרומן.

כאשר נכנס לתפקידו כנשיא, מצא טרומן כי ידיעות זרמו לשולחנו על נושאים זהים בזמנים שונים ומשירותים שונים. לעתים קרובות הן סתרו זו את זו. מצב זה הניע ליזום צעדים שנסתיימו, בשנת 1947, באישור חוק הבטחון הלאומי ע״י שני בתי־הקונגרס. בתוקף חוק זה הוקמה הסי.איי.אי. — היא סוכנות המודיעין המרכזית. זאת לא באה במקום שירותי המודיעין הקיימים (בשלושת החילות של הכוחות המזויינים, במשרדי־ממשלה שונים והאפ.בי.איי.) אשר המשיכו בפעולתם כמודם.

על הסי.איי.אי הוטל — נוסף על ניהול פעולות חשאיות, לרבות איסוף ידיעות — להעריך ולהפיץ מידע מודיעיני על כל אשר כרוך בבטחון הלאומי. לצורך זה היא הוסמכה לבקר ולסקור את „מוצרי" המודיעין של כל השירותים האחרים. אלה חייבים לספק לה את המידע שברשותם.

ב־1950 אף הוקם בתוך הסי.איי.אי. „משרד להערכות לאומיות" (או.ני.אי.) משרד זה נהנה מעצמאות מלאה בתוך הסוכנות. מנהלו הראשון היה ההיסטוריון הנודע ויליאם לאנגר. הגישה המדעית והעצמאית שהוא הנהיג בעבודתו, נשארה, כנראה, מנת־חלקו עד היום הזה. מ„מסמכי הפנטגון", שפורסמו לפני כשנתיים בידי דניאל אלסברג — שהפריצה למרפאת הפסיכיאטר שלו, לשם צילום תיקו הרפואי, מהווה חלק משערוריית ווטרגייט — מתברר שבתקופה שהם דנים בה (שנגמרת בימי הנשיא ג'ונסון) היו ההערכות של הסי.איי.אי. מציאותיות ומאוזנות, אם כי המימשל התעלם מהם.

בהתאם לחוק, מתמנים ראש הסי.איי.אי. וסגנו בידי הנשיא, אך מינויים טעון אישור הסינאט. ראש הסוכנות וסגנו יכולים להיות שניהם אזרחים, אך רק אחד ממלאי שני תפקידים אלה יכול להיות איש־צבא. הסוכנות כפופה במישרין למועצה לבטחון לאומי ופועלת לפי הנחיותיה. הואיל ובראש המועצה עומד הנשיא, נתונה, למעשה הסי.איי.אי. לפיקוחו הבלתי־אמצעי.

גם על נסיבות הולדתה של מועצה זו — שהוקמה אף היא בתוקף חוק הבטחון הלאומי משנת 1947 — מספר טרומן בזכרונותיו לדבריו. הוא התרשם לטובה בעת ועידת פוטסדאם — שבה הוא נפגש עם צ'רצ'יל ועם סטאלין אחרי כניעת גרמניה הנאצית — מעבודתה של ועדת־תיאום, בין אנשי מחלקת המדינה לבין משרדי הצבא וחיל־הים, שפעלה לידו במקום. כל־אימת שנתעוררה בעייה כלשהי, הוא קיבל מחבריה תשובה מהירה וברורה — פרי מיטב שיקוליהם. הוא הגיע למסקנה, כי מן הדין שיקום גוף ממשלתי, כל עיסוקו הוא לייעץ ולסייע לנשיא בקבלת החלטות בנושאי בטחון לאומי.

כך נתכוננה המועצה לבטחון לאומי. חבריה, נוסף על יושב־הראש שלה, הם סגן־הנשיא, מזכיר המדינה, שר־ההגנה ואחרים, שמתמנים, או מוזמנים מדי פעם בפעם, על־ידי הנשיא. משתתפים בישיבותיה דרך־קבע, אך ללא זכות־הצבעה, ראש הסי.איי.אי. ויושב־ראש וועדת ראשי המטות המשולבים של הכוחות המזויינים. האחראי לפעולה היומיומית של המועצה הוא עוזר הנשיא לענייני בטחון לאומי. כידוע, מכהן בתפקיד זה כיום הד״ר קיסינג'ר. לידו פועל צוות מובחר, אשר מיספר עובדיו גדל, כנראה, במיוחד בתקופת המימשל הנוכחי.

ההחלטות — המלצות בלבד

אשר לאופי היחסים בין המועצה לבטחון לאומי לבין סוכנות־המודיעין המרכזית, יש להניח, שביסודו־של־דבר, הוא לא השתנה מאז ימיו של טרומן. הוא מספר, כי כל פעם שהמועצה עמדה לדון בהתוויית מדיניות כלשהי, היא פנתה לסוכנות, על־מנת לקבל הערכה על השלכותיה האפשריות של ההחלטה המדינית המתוכננת. הערכותיה של הסי.איי.אי. היוו תמצית של מיטב שיקוליה היא ושל יתר שירותי־המודיעין. לעיני המועצה עמדו בוודאי גם דעות ושיקולים אחרים, ויש לשער, כי מסקנות המודיעין לא תמיד הכריעו, או השפיעו, על סיכומיה.

במשקלה של המועצה עצמה, בתהליך גיבושן של הכרעות מדיניות, אף חלו עליות וירידות בהתאם לגישתו האישית של כל אחד מנשיאי ארצות־הברית מאז 1947. מכל מקום, החלטותיה מהוות המלצות בלבד ותו לא. אפילו תמך הנשיא בשעת דיוניה בנקיטת פעולה כלשהי, אין שום הצעה הופכת לחלק ממדיניות הממשל אלא לאחר שהוגשה באורח פורמלי לנשיא והוא אישר אותה בחתימתו.

אשר לרעיון להקים מועצה לבטחון לאומי בישראל, ברור שזו לא תוכל להיות העתק מדויק של זו הקיימת בארצות־הברית. ויהיה צורך להתאימה לתנאים המיוחדים שלנו. מכל מקום, כדאי לזכור, כי אחת המעלות החשובות שבדוגמה האמריקנית היא העובדה, שקיומה, תפקידיה וסמכויותיה של המועצה — וכן של קהיליית־המודיעין — קבועים ומוגדרים בחוק. בדרך זו מותנת ביחסים האישיים בין ראשיהן או עובדיהן. הוא הדין לגבי שרים. חייבים בדרך זו לשתף פעולה ביניהם לטובת העניינים הנוגעים לבטחון לאומי.

הזמן מחייב

לנסוע במכונית חסכונית

ש„פיאט" תכנן אותה מזמן!

לבחירתך, 3 מכוניות משפחתיות החסכוניות בהשקעה, באחזקה ובדלק!

FIAT 127

„פיאט 127" מקדימה את כל מתחרותיה הן בתכנון והן בביצוע!

80% מנפחה מוקדש ל־5 נוסעים ומטענם. הנוחות מירבית והגימור מושלם.

המנוע בעל 903 סמ״ק והנעה קדמית — משיג תוצאות פנטסטיות.

אמצעי הבטיחות כוללים צמיגים רדיאליים. צריכת הדלק חסכונית מאד.

בדגמים: סלון • סטיישן.

FIAT 128

„פיאט 128" המרווחת בעלת 4 דלתות, זכתה ב־7 פרסים בינלאומיים!

המנוע בעל 1116 סמ״ק והנעה קדמית — מקנה לה תאוצה גבוהה וכושר תימרון מצויין.

מערכת בלימה כפולה כלולה באמצעי הבטיחות המותקנים במכונית זו; עיצוב מרשים והוצאות אחזקה נמוכות.

בדגמים: סלון • סטיישן • ספורט־קופה.

FIAT 124

„פיאט 124" ממשיכה לקצור הצלחה עצומה בעולם כולו.

מכונית מעולה זו ניצבת בראש צי־הרכב של חברות מסחריות בינלאומיות וכן של החברות לחשכרת רכב, מרווחת, מהודרת, חזקה, בטוחה, חסכונית, ומעל לכל שומרת־ערך יותר מכל מכונית אחרת מסוגה.

בדגמים: סלון • ספיישל • סטיישן • ספורט־קופה • ספיישל־אוטומט.

FIAT

האזינו

לדבר הרשימה הקומוניסטית החדשה בישראל – רק״ח

ברדיו

* בשבת, 29.12, בשעה 18.05 בערב

ח״כ **תופיק טובי**

חבר הלשכה הפוליטית

בטלויזיה

* בשבת, 29.12, בשעה 19.15 בערב

שיח צעירים

בהשתתפות המשורר **תופיק זייאד**

* בשבת, 29.12, בשעה 21.00 בערב

שיח המועמדים הראשונים של רק״ח לבחירות לכנסת

אתם הרוצים בשלום –
תנו קולכם לרק״ח

העתודה האקדמית

ההרשמה לעתודה האקדמית
החלה
ותסתיים
ב־18 לינואר 1974

יוכלו להרשם תלמידים הלומדים בכתות י״ב של בתיה״ס השונים.
פרטים נוספים, חוברות הסברה וטפסי הרשמה אפשר לקבל בבתי־הספר ובלשכות הגיוס האזוריות.

צבא הגנה לישראל

המפלגה הדתית־לאומית – המזרחי הפועל המזרחי

מועצת התנועה – תל־אביב

ב״ה

החלטת המזכירות המאוחדת של המפד״ל בישראל

בדבר רשימה פורשת בראשות אברהם בויאר

המזכירות מעמידה לדין בפני בית־דין התנועה את חברי הרשימה הפורשת לעיריית תל־אביב, על הפרת החוקה ומשמעת התנועה.

המזכירות המאוחדת תובעת הוצאת חברי הרשימה הפורשת מן התנועה (המפד״ל).

המועצה המקומית יבנה

המועצה המקומית יבנה, מכריזה בזה על משרות פנויות:

עובד סוציאלי לטיפול במשפחה.
עובד סוציאלי לטיפול בילד ובנוער,
במשרות מלאות.

השכלה: עובד סוציאלי כשיר או בוגר בי״ס לעבודה סוציאלית.
העובדים ידרשו להתגורר במקום לפני קבלת קביעות.
טפסים במזכירות המועצה או במשרדים הנקובים של משרד הפנים.
יום אחרון להגשה: 30.12.73, שעה 12.00.
פרטים נוספים במזכירות.

א. לוי, יו״ר המועצה

רגל ימין ורגל שמאל

מוקד תובעת פירוק יוזמה מדינית כדי להשיג שלום שיש עימו בטחון.
המערך, שאין לו שום תוכנית־שלום, מטעה את הציבור ומנסה להחשיד את „מוקד", שהיא דואגת כביכול „רק לשלום ולא לבטחון".

המערך טוען ש„מוקד" „עומד על רגל אחת", ואילו הוא, המערך, „עומד על שתי רגליים". ובאמת יש למערך „הרגל המבצעת" — הצועדת בעקבות „הליכוד" של בגין. ויש לו „רגל מסבירה", הנגררת אחרי טיעוני „מוקד" (ואינה חוששת אפילו לגנוב ממנו ניסוחים).
„הרגל המבצעת" (שר הבטחון) מגרשת בבעיטה 8 אישי־ציבור פלשתינאים, הורסת בית וסוגרת בית־ספר בגדה.
„הרגל המסבירה" מזהירה, ממש באותם ימים, מפני „התעלמות מן הפלשתינאים ומאווייהם".
עם שר־בטחון כזה — „הסברה" כזאת היא הונאת־הציבור.
זכור: את קולך אתה נותן לקובעי המדיניות ומבצעיה — ולא למנסחי המודעות!

הצבע קן

ובכל זאת מערך – לא מוקד

עצרת „מוקד"

ברמת־גן גבעתיים
בשבת ב־11.00 בבוקר
בקולנוע „הדר", — בהשתתפות:

מאיר פעיל

שמואל מיקוניס

יאיר צבן

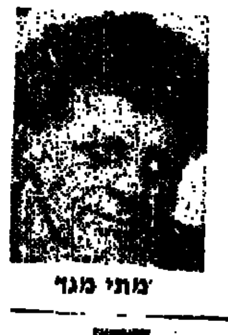

מתי מגד

בשבת בנתניה	במוצאי־שבת בפתח־תקוה	במוצאי־שבת ביד־אליהו ת״א	בטלויזיה
עמוס עוז ר. טייטלבאום ב־11 לפנה״צ באולם ההסתדרות בית רמז	ר. טייטלבאום רן כהן עמוס עוז ב־7.30 בערב באולם „אורלי" רח' חברון הירש 21	מאיר פעיל דן דרין פנחס גינוסר ב־7.30 בערב באולם „בית הלן קלר" רח' יד לבנים 13	מוצאי־שבת עמוס עוז ב־21.25

תוכנית השידורים של הטלויזיה הלימודית לשליש ב'

הופיעה!

התוכנית כוללת את שידורי הבוקר בעונת החורף. פרטים על שידורי אחה״צ יפורסמו בעתונות.

את החוברת ניתן לרכוש:
רח' טשרניחובסקי 17, תל־אביב.
טלפון 54278
תמורת המחאת דואר על סך 3.50 ל״י.

הליכוד

אסיפת עם בכפר־סבא

בהשתתפות:

ח״כ זלמן שובל

תתקיים מחר, יום שבת, בשעה 11 לפנה״צ באולם ...

הציבור מוזמן

הצבעת לרשותך!

עו"ד יצחק ארצי

תל אביב - עיר שהחיים נעימים בה!

לע המפלגה הליברלית העצמאית

למען בטחון כלכלי

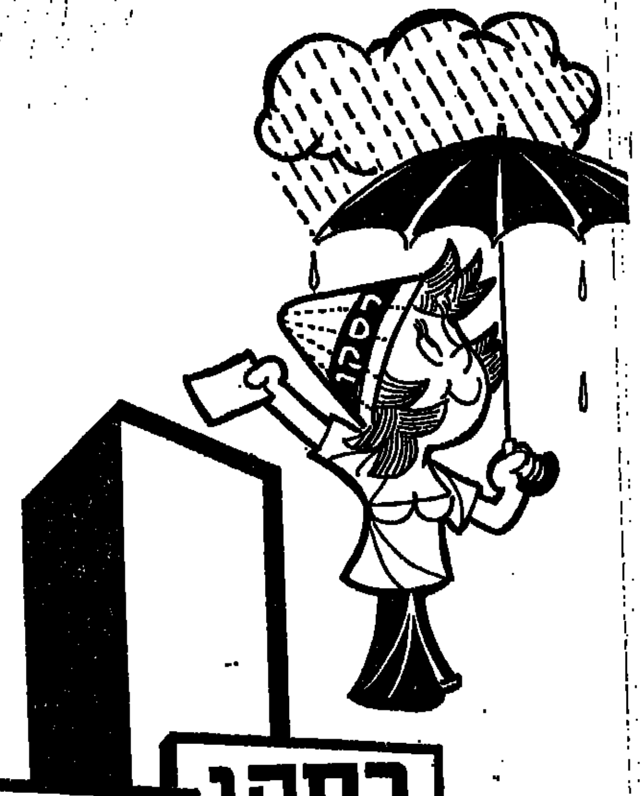

לחייל ולמגויים תושב בני־ברק

הנמצא אי־שם!

ארבע שנים היתה עירנו בניהול המפד"ל בראשות ראש העיר ישראל גוטליב.

בתקופה זו:

- הפכה בני־ברק לעיר נקיה.
- נסללו כבישים, הותקנו רמזורים ותאורה מודרנית.
- נטעו גנים.
- הופעלה מערכת ניקוז למניעת שטפונות בחורף.
- נשמר צביונה המיוחד של העיר, תוך מתן שרותים דתיים בצורה ממלכתית. ראוי לציון מיוחד מתן השרותים העירוניים בימי המלחמה.

העיר נמצאת בתאוצת פיתוח

הגבר כוחנו ותן לנו להמשיך במלאכה

הצבע ב לעירית בני־ברק

דני אופנה עילית בע"מ

מכירת עודפי יצוא

במחירים ללא תקדים

כל יום פרט ליום ו' מ־10 עד 14

הרצליה ב', איזור התעשיה ביתן 212 (מול חמצן)

לנוחיות הקהל בת"א: חנות „שרם" אבן־גבירול 140

ובחיפה: **בוטיק 31**, ככר מאירהוף קרית־אליעזר (מול הסופרמרקט).

אזרחי ירושלים! למען ירושלים שלמה ויהודית!

יוסף גולדשמידט לראשות עירית ירושלים

חזית דתית לאומית

המזרחי־הפועל המזרחי

הצבעו ב

גם

ממשלה אחראית יכולה לשגות;

אך־ להעלות ממשלה בלתי אחראית־ זו שגיאה אחת גדולה.

תן כוח לשלום ולבטחון

הצבע מערך **אמת**

המערך/ מפלגת העבודה הישראלית־מפ"ם

פנתרים

האזינו

במוצ"ש שעה 23^{15}

לדבר המנהיג והלוחם

אדי מלכה

הצביעו פ

בס"ד

דבר אלי אמת!

בישיבת ועדת המינויים המייצגת את כל סיעות המפד"ל בסניף תל־אביב, ע"פ ההרכב שנקבע בבחירות האישיות שהתקיימו בתנועה, נבחרו פנים חדשות לרשימת המפד"ל בעירית תל־אביב. בראש יעמוד עו"ד ח. מ. בסוק ואחריו ד"ר ד. רוזן צבי, עו"ד אברהם נביאי, מר ר. בן־דוד, ברוך קירשנזפט ולאה עדיני.

אברהם בויאר, שכיהן משך 23 השנים האחרונות לא נבחר, כאשר איש מבין הנציגים לא העלה את מועמדותו. בויאר לא השלים עם ההכרעה הדמו־קרטית, פרש מן המפד"ל והקים רשימה פרטית.

(מן העתונות)

האדון בויאר מעיד, כנחתום, על עיסתו:

כושר יושר ונאמנות...

להסיר הטעייה מאזרחי תל־אביב, נבדוק כיצד מגשים האדון בויאר תכונות אלה, ששבח בהם את עצמו.

כושר

כושר לתבוע מאתנו, מבנינו ומבני בנינו להימנע מלשרת את הצבור ולהוסיף להניח השררה לאדון בויאר לדור שלם (לכמעט 30 שנה).

כושר **להפוך הישג** בכח לכוד הכוחות של ציבור ותנועה, **לקנין הפרטי של עצמו.**

כושר **לפלג ציבור דתי** ולסכסך בין החברים.

כושר **לבזבז** מאות אלפי לירות למערכת בחירות נפרדת.

כושר **לסכן** הישגים בני עשרות שנים של היהדות הדתית המאורגנת בת"א.

יושר

יושר **לרמוס** בחירות דמוקרטיות ולזלזל בקול צבור החברים.

יושר **להחזיק** בכסא בכל מחיר.

יושר **להיות חבר** בתנועה על־תנאי, שזו תבחר בו לתפקיד שקבע לעצמו.

יושר שלא להחזיר מנדט ותפקידים למפלגה כאשר פורשים ממנה.

יושר להציג אקט דמוקרטי של תנועה כעוול אישי.

יושר להימנע מלגלות מקורות מימון של מאות אלפי לירות לתעמולת בחירות.

נאמנות

נאמנות **לכסא, לשלטון ולשררה.**

נאמנות **לעצמו ולמשפחתו.**

נאמנות **לתביעות אולטימטיביות.**

נאמנות לקפיאה על השמרים ולמניעת התחדשות וחידוש.

דחה כושר... יושר... ונאמנות... שכאלה!

בחר בהישגים ובלכוד הכוחות!

בחר בגורסים שנציג צבור משרת את הצבור!

דחה רשימה פרטית של הגורס שהצבור משרת אותו!

אל תבזבז את קולך — כל קול הניתן לרשימתו הפרטית של בויאר — הפסד ליהדות הדתית.

הצבע ב לעירית תל־אביב

חזית דתית לאומית המזרחי־

הפועל המזרחי

מטה הדור הצעיר